

สรุป คำพิพากษาฎีกา ที่ 6203/2550
เกี่ยวกับการโต้แย้งหมายอายัดเงินค่าหุ้น เงินปันผล และเงินเฉลี่ยคืน
ตามมาตรา 311 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

การที่ผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายัดของเจ้าพนักงานบังคับคดี โดยอ้างว่า คำสั่งของเจ้าพนักงานบังคับคดีมิได้ระบุให้อำนาจพิเศษแก่เจ้าพนักงานบังคับคดีที่จะอายัดสิทธิเรียกร้องที่จำเลยมีต่อบุคคลภายนอก เจ้าพนักงานบังคับคดีหรือโจทก์จึงต้องยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอายัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 311 วรรคหนึ่ง การที่เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งอายัดเสียเอง โดยผลการ จึงเป็นการไม่ชอบ นั้น ศาลฎีกาเห็นว่า แม้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 311 วรรคหนึ่ง จะบัญญัติถึงการอายัดสิทธิเรียกร้องซึ่งระบุไว้ในมาตรา 310 ทวิ ว่า ให้อายัดได้ โดยคำสั่งอายัดซึ่งศาลได้ออกให้ตามที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้ยื่นคำขอ โดยทำเป็นคำร้องฝ่ายเดียว แต่ในวรรคสองของมาตรา 311 ก็ได้บัญญัติให้อำนาจแก่ศาลไว้ด้วยว่า เมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจกำหนดไว้ในหมายบังคับคดีให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจอายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ถือว่าคำสั่งอายัดของเจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นคำสั่งอายัดของศาล ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยไปถึงผู้คัดค้าน (สหกรณ์) จึงชอบด้วยกฎหมาย
